

Συζητήσεις για την θρησκεία και η άρνηση της αλήθειας

...και ένας μη πλήρης κατάλογος δημοσιεύσεων

Εδώ, κάνοντας μια μικρή αναδρομή της πορείας μου στον χώρο της κριτικής της θρησκείας, θα αναφέρω τα μέχρι τώρα συμπεράσματά μου για το είδος των σχολιαστών που είναι στην άλλη πλευρά, ενώ ταυτόχρονα θα προσπαθήσω να ομαδοποιήσω τις σχετικές με τα θέματα αυτά δημοσιεύσεις και να εξηγήσω ποιες είναι οι δυσκολίες που έχουμε σε αυτήν την εργασία και αν έχει τελικά νόημα.

Η εργασία που γίνεται εδώ δεν είναι εύκολη· πρέπει να καταρριφθούν από την μία 15 τουλάχιστον αιώνες σκοταδισμού και διαστρέβλωσης και τα στοιχεία πρέπει να ανεβρεθούν στην όσο γίνονται πρωτότυπη μορφή τους, αφού από την άλλη στον χώρο αυτό κυκλοφορούν πολλά τσιτάτα, κείμενα και πληροφορίες που ή είναι παραπαλανητικά, ή δεν δίνουν στοιχεία ή είναι τελείως λάθος και όλα αυτά στον ελεύθερο χρόνο μας και να παρουσιαστούν εύληπτα και ξεκάθαρα.

Γράφω για εννέα συνεχή χρόνια, συνολικά 72 δημοσιεύσεις στον παρόντα φιλόξενο ιστότοπο, μερικές από τις οποίες έχουν αναδημοσιευτεί και αλλού και φυσικά σχολιάζω και εμπλέκομαι σε συζητήσεις με απολογητές από πολύ νωρίτερα. Κοιτώντας τις παλιές συζητήσεις, διαπιστώνονται κάποια κοινά μοτίβα τόσο στο ξεκίνημα, στην διάρκεια αλλά και στο τέλος της συζήτησης.

Για τον λόγο αυτό, έκανα έναν κατάλογο δημοσιεύσεων -που φυσικά δεν είναι πλήρης-, για τα σπουδαιότερα θέματα που θίγονται σε αυτές τις συζητήσεις, σε μια προσπάθεια ταξινόμησης και γρήγορης εύρεσης.

Για όσους φίλους βιάζονται και δεν ενδιαφέρονται για τον κατάλογο, θα τους πρότεινα να διαβάσουν τουλάχιστον την τελευταία ενότητα, “Διαλύει τελικά ο Λόγος την πλάνη;” .

Περιεχόμενα

Ποιοί σχολιάζουν

Το θέμα και η πρώτη αντιμετώπιση των σχολιαστών

Η συζήτηση

Θεματολογία και η εξέλιξη ενός απολογητικού διαλόγου

Κατάλογος δημοσιεύσεων για τους απολογητές

Ιστορία

Εξέλιξη και Ψυχολογία

Το βίωμα

Προσωπικές επιθέσεις

Το έσχατο επιχείρημα

Πως κλείνει η συζήτηση

Διαλύει τελικά ο Λόγος την πλάνη;

Το βασικό πρόβλημα του πιστού

Επίλογος

Ποιοί σχολιάζουν

Φυσικά, δεν σχολιάζουν όλοι οι αναγνώστες. Πολλοί έρχονται διαβάζουν τα άρθρα, είτε κατά τύχη είτε εκ συστήματος, χωρίς σχόλια. Υπάρχουν επίσης κάποιοι μη απολογητές, καλοπροαίρετοι μάλλον χριστιανοί, που ψάχνοντας στο Διαδίκτυο για ένα θρησκευτικό τους θέμα, πέφτουν τυχαία στα άρθρα μας. Κάποιοι από αυτούς, λίγοι σχετικά, σχολιάζουν λίγο και φεύγουν γρήγορα. Σε αυτούς, το χαρακτηριστικό είναι η παντελή τους άγνοια για την ύπαρξη ενός τόσο οργανωμένου ιστότοπου, οργανωμένου από πλευράς πλήθους στοιχείων και αποδείξεων για το πρόβλημα της θρησκείας σε όλο σχεδόν το φάσμα της. Μια αξιοσημείωτη κατηγορία πιστών είναι αυτοί που δεν είναι ακριβώς ορθόδοξοι, αλλά ανήκουν σε μια γνωστή ή απλά δική τους θεώρηση στην οποία κρατούν ό,τι

θετικό έχει η θρησκεία ενώ τα άλλα τα ξεχνούν, ή εμπλέκουν διάφορα συνωμοσιολογικά στοιχεία, ή πιστεύουν πως ο Ιησούς ήταν Έλληνας και άλλα παρόμοια τρελά. Φυσικά έχουν εμφανιστεί και άλλες θεωρήσεις, προτεστάντες, πεντηκοστιανοί, μουσουλμάνοι, Εβραίοι, παλαιοημερολογίτες, εθνικοί, ακόμα και οπαδοί της επίπεδης Γης.

Τέλος, υπάρχουν και οι απολογητές. Συγκεκριμένη μερίδα αναγνωστών αλλά και σχολιαστών. Κάποιοι ξεκίνησαν με αγαθές προθέσεις για να διαδώσουν την αλήθεια της πίστης τους και οργάνωσαν δεκάδες ιστότοπους, για να διαλύσουν την πλάνη όπως φαντάζονται των άθεων, των αιρετικών και των αλλόδοξων και αρκετοί μας παρακολουθούν στενά, ενώ κάποιοι από αυτούς κατά διαστήματα ή και οργανωμένα σχολιάζουν.

Το θέμα και η πρώτη αντιμετώπιση των σχολιαστών

Συνήθως το θέμα είναι τυχαίο και τα σχόλια ποικίλουν από τον τύπο του σχολιαστή. Οι απολογητές φέρνουν ως στοιχεία απάντησης, συνδέσμους ή κατεβατά από τις αντίστοιχες απολογητικές ή θρησκευτικές ιστοσελίδες, που τις θεωρούν αυθεντία για το θέμα, οι υπόλοιποι κάνουν κάποιο σχόλιο ανάλογο με την πίστη τους για να δηλώσουν την “πλάνη” μας και να πουν την αγανάκτησή τους για αυτά που διαβάζουν, γιατί είναι προφανές ότι δεν θα ήθελαν να υπάρχουν.

Η συζήτηση

Από όλους αυτούς, λίγοι θα μπουν εύκολα στην ουσία της συζήτησης. Κάποιοι αισθάνονται -και ίσως σωστά-, πως θα πρέπει να διαβάσουν ή να ασχοληθούν περισσότερο ή να μιλήσουν με τον πνευματικό τους για να μας αντιμετωπίσουν, ή ότι δεν έχουν χρόνο και διάθεση για κάτι τέτοιο και αποχωρούν γρήγορα, αφού πετάξουν το τσιτάτο τους. Φυσικά αυτοί δεν πολυ-επηρεάζονται από τον αντίλογο, γιατί θεωρούν πως μπορεί οι ίδιοι να μην ξέρουν την απάντηση, αλλά κάποιος γέροντας ή κάποιος “σοφός” της πίστης τους την έχει, και σίγουρα αυτή υπάρχει. Άλλωστε για αυτούς η Ορθοδοξία ή η συγκεκριμένη πίστη τους είναι κάτι “το θείο και το ανέγγιχτο”. Αν ποτέ υπάρξει κάποια θετική επιρροή σε αυτούς, θα γίνει σε μεγάλο βάθος χρόνου και ανάλογα με την διάθεση έρευνας της αλήθειας

που θα επιδείξουν στο μέλλον.

Κάποιοι απλά πετάνε αφορισμούς, κατάρες, ύμνους, ή στην καλύτερη περίπτωση ευχές για να “φωτιστούμε” και να σταματήσουμε την κριτική μας που φυσικά τους ενοχλεί.

Οι απολογητές είναι πολλών ειδών. Κάποιοι ανήκουν στην προηγούμενη κατηγορία, δηλαδή είναι σχετικά αδιάβαστοι και αυτοί θα επανέλθουν σίγουρα στο μέλλον όταν και αν αισθανθούν έτοιμοι. Τελευταία όμως εμφανίζονται όλο και περισσότεροι, που ενώ είναι βασικά άσχετοι, μας παραπέμπουν σε σελίδες δήθεν σχετικών αν και δεν κατανοούν τίποτα από ό,τι μεταφέρουν και φυσικά επιμένουν πως υπάρχει απάντηση, άσχετα αν αυτοί δεν την γνωρίζουν και δεν μπορούν να επιχειρηματολογήσουν, μερικοί δε ακριβώς επειδή δεν μπορούν να που τίποτα ουσιαστικό, το ρίχνουν στις ευχές και τις ειρωνείες.

Κάποιοι ελάχιστοι, είναι αρκετά διαβασμένοι στα της πίστης τους, ή έστω σε ένα κομμάτι από αυτήν και είναι έτοιμοι να μας αντιμετωπίσουν. Μερικοί είναι και παπάδες ή καλόγεροι ή σε σχετικό κύκλο, ελάχιστοι φυσικά το δηλώνουν (προσωπικά θυμάμαι έναν συγκεκριμένο να το έχει δηλώσει). Αισθάνονται πως γνωρίζουν ό,τι χρειάζεται, αισθάνονται ότι είναι φορείς της αλήθειας και πιστεύουν ίσως πως ο θεός τους θα τους βοηθήσει. Συνήθως αυτοί είναι και οι περιπτώσεις που μια συζήτηση τραβάει σε μάκρος και έχει και το περισσότερο ενδιαφέρον. Γιατί είναι αλήθεια ότι ο διάλογος, μπορεί να βοηθήσει και τα δύο μέρη, αλλά και τους υπόλοιπους αναγνώστες να κρίνουν, εφόσον φυσικά υπάρχει η διάκριση στο τι είναι θετικό και τι αρνητικό και ένα σχετικά ανοικτό πνεύμα. Προσωπικά μπορώ να πω ότι από τους διαλόγους αυτούς, έχει διευρυνθεί πάρα πολύ η γνώση μου, αλλά και η άποψή μου για τα προβλήματα κατανόησης που αντιμετωπίζουν οι συνομιλητές μου.

Θεματολογία και η εξέλιξη ενός απολογητικού διαλόγου

Άσχετα από το πως θα ξεκινήσει η συζήτηση, θα θιχθούν κάποια θέματα που είναι δεδομένα και σε αυτά στηρίζεται και όλη η πίστη ενός θρήσκου συμπολίτη μας...

η ηθική

η αγάπη

η αυθεντικότητα του Γιαχβέ και της Π.Δ.

η αυθεντικότητα του Ιησού των Ευαγγελίων

η αυθεντικότητα των Ευαγγελιστών και μαθητών του Ιησού

η αλήθεια και αυθεντικότητα του Ευαγγελικού κηρύγματος, δηλαδή τα Ευαγγέλια και όλη η Κ.Δ.

η αλήθεια στην επικράτηση του Χριστιανισμού με αγάπη

η σχέση με το σώμα, την γυναίκα, την δουλεία

η αλήθεια και αυθεντικότητα του βιώματος αγίων, των θαυμάτων και των προφητειών.

και κάποιοι προχωράνε και στο σήμερα...

η τέλεια σχέση της Ορθοδοξίας με τον Ελληνισμό διαχρονικά που περιλαμβάνει και το Βυζάντιο.

η εθνική δράση της Ορθοδοξίας

και επειδή αρέσκονται οι απολογητές να μας μπερδεύουν με τους εθνικούς...

θέματα αρχαίας Ελλάδας και το πόσο καθυστερημένοι και ανήθικοι ήταν οι Αρχαιοέλληνες σε σχέση με τους χριστιανούς, ενώ κάποιοι αρχαίοι σοφοί είχαν ήδη προφητέψει την έλευση του Ιησού.

Ο Χριστιανισμός, η Ορθοδοξία και κάθε σχετική θρησκεία ή σέκτα, είναι στην ουσία μια ιδεολογία, που υποστηρίζει μέσα τους συνειδητά ή ασυνείδητα, ένα τρόπο ζωής, στηριγμένο στην αυθεντία “άγιων μορφών” του παρελθόντος και του παρόντος, στις γραφές της κάθε θρησκείας, στην ερμηνεία κυρίως που δίνουν σε όλα αυτά και την ζωή τους και τις εμπειρίες τους σε αυτόν το περίγυρο και όλα αυτά τα θέματα άπτονται της ιδεολογίας αυτής με έναν ή άλλον τρόπο.

Μια ιδεολογία φυσικά, κρίνεται τόσο από την βάση της, δηλαδή τα κείμενά της, όσο και την διαχρονική πράξη της, δηλαδή πως επηρέασε αυτή η ιδεολογία την ανθρωπότητα και τι αποτελέσματα έφερε σε όλη την ιστορία, αλλά ακόμα και σήμερα, με την δράση της ίδιας της Εκκλησίας αλλά και του εκκλησιάσματός της.

Κατάλογος δημοσιεύσεων για τους απολογητές

Τα στοιχεία που έχει σήμερα η γνώση και η επιστήμη -μερικά από τα οποία υπάρχουν και σε αυτόν τον χώρο, γραμμένα από εκλεκτούς συναδέλφους σε ανάλυση-, είναι συντριπτικά στο να δείξουν πως:

Η ηθική δεν έχει να κάνει με καμία συγκεκριμένη θρησκεία, και η ιστορία έχει δείξει μάλλον το αντίθετο, οι πλέον ανήθικοι πόλεμοι και καταστροφές, έγιναν από ή για θρησκευτικούς λόγους ή αντίστοιχες ολοκληρωτικές ιδεοληψίες και σε αυτούς πρωτοστάτησαν οι μονοθεϊστικές θρησκείες που στην βάση τους είναι αρκετά ανήθικες.

Χριστιανισμός και ηθική

Ορθοδοξία - Φασισμός - Μοναρχία: Η συνειδητοποίηση του τι σημαίνει για την χώρα μας η επικράτηση της Εκκλησίας

Αμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα - Η κληρονομική ευθύνη της αμαρτίας στον Χριστιανισμό

Μάλιστα στην Εκκλησία παρά την δήθεν αίγλη ηθικότητας που έχει η "χάρης του θεού" που υποτίθεται έχουν οι ταγοί της, βγαίνουν συχνά μεγάλα ηθικά και οικονομικά έκτροπα που συνήθως κρύβονται κάτω από μία ιερή ομερτά.

«Άγιο» ξύλο, «ιερά» γαμήσια και λοιπά χριστιανικά «εσπεριδοειδή»

Ποιό είναι το πρόβλημα με την Εκκλησία

Η αγάπη κατάντησε στο λεξιλόγιό τους, ένα κενού περιεχομένου μήνυμα που ακούγεται ωραία χωρίς αντίκρουσμα, οι ίδιοι (σαν Εκκλησία αλλά πολλοί και ατομικά) δεν κάνουν τίποτα για να την υποστηρίξουν.

Η «αγάπη» και η χριστιανική υποκρισία

Η γνώση που υπάρχει για τις αυθεντίες του θρησκευτικού παρελθόντος είναι ελλιπής και διαστρεβλωμένη. **Η Π.Δ που είναι και η βάση** όλων των μονοθεϊστικών θρησκειών, ξέρουμε ότι είναι απλά η δημιουργημένη σε στρώσεις μυθολογία ενός συγκεκριμένου λαού για εθνικούς του λόγους και δεν έχει για την ανθρωπότητα καμία διαφορετική ουσιαστική σημασία από τις άλλες μυθολογίες όλων των λαών.

Παλαιά Διαθήκη

Παραχαράξεις Τα ιερά τους κείμενα (της Κ.Δ.) έχουν επεξεργαστεί, διαφοροποιηθεί και παραχαραχθεί πάρα πολλές φορές, σε σημείο να μην μπορούμε ακόμα να βρούμε το πως ξεκίνησαν αρχικά.

Ιερές παραχαράξεις

Αντιφάσεις Τα κείμενα έχουν μεταξύ τους σοβαρές αντιφάσεις και ακόμα και λάθη, που τους αναγκάζουν να καταφεύγουν συνεχώς σε ερμηνείες για να βγει ένα “λογικό” συμπέρασμα.

Αποστολικά ευαγγέλια – Μυθεύματα και ασυμφωνίες ευαγγελιστών
Δείγματα βιβλικής «θεοπνευστίας» – «Ιερές» αντιφάσεις και
ασυναρτησίες

Οι διαφορετικές παραδόσεις περί του Ιούδα

Πλαστογραφίες Τα ιερά τους κείμενα, σχεδόν όλα, δεν είναι γραμμένα από αυτούς που φανταζόντουσαν, στην ουσία είναι ανώνυμα και μπορεί οι ίδιοι να τα ερμηνεύουν κατά βούληση με βάση την δική τους σέκτα, συνήθως διαφορετική ερμηνεία από άλλες. Αυτό φαίνεται και από την πληθώρα ερμηνειών που υπάρχουν για όλα αυτά και την αντίστοιχη πληθώρα αιρέσεων και σεκτών.

Γιατί είναι παραπλανητική η εναρμόνιση των ευαγγελικών διηγήσεων

Επιλεγμένα Τα κείμενα αυτά (και εδώ μιλάμε κυρίως για την Καινή Διαθήκη) είναι ελάχιστα από τα αντίστοιχης λογικής κείμενα, που δεν θεωρούνται επίσημα σωστά, αλλά αιρετικά ή απόκρυφα, που σημαίνει πως ο διαχωρισμός, η διαφορετική κατανόηση και οι σέκτες είναι εγγενείς με την εμφάνιση του Χριστιανισμού, η δε επικράτηση κάθε συγκεκριμένης σέκτας ή ομολογίας όπως λένε, που έχει την θρησκευτική εξουσία σε κάθε τόπο, είναι ευκαιριακή και καθαρά πολιτική.

Κατάλογος κειμένων της πρωτοχριστιανικής γραμματείας (και το ελληνικό κείμενο, όπου έχει βρεθεί)

Μυθικισμός Τελικά όλη αυτή η ιστορία δείχνει ξεκάθαρα μυθική διαδικασία με μεγάλες ομοιότητες με άλλες αντίστοιχες.

Χριστούγεννα – Ηλιούγεννα

Μυθικοί ήρωες Οι σπουδαιότερες μορφές της θρησκείας που μέχρι πριν λίγα χρόνια εθεωρούντο αληθινά ιστορικά πρόσωπα, όπως ο Ιησούς των Ευαγγελίων, ο Μωσής, ο Ιησούς του Ναυή, ακόμα και ο Δαβίδ, πλέον χάνονται στην αχλή του μύθου και της φαντασίας.

Ιστορικότητα του Ιησού

Παλαιά Διαθήκη

Θεολόγοι για την ιστορικότητα του Ιησού

Προφητείες Η θρησκεία αυτή βρήκει από φτιαχτές προφητείες και

συνέχεια ψάχνει στο παρελθόν αλλά ακόμα γεννά συνέχεια στο παρόν υποτιθέμενους χρησμούς, σημεία και ομιχλώδη κείμενα “σοφών γερόντων” που κάποια στιγμή “θα επαληθευθούν”.

Η διαχρονική απάτη των «προφητειών» ως εργαλείο για την χειραγώγηση του θρησκευόμενου όχλου

Ας ευθυμήσωμεν ολίγον: Προφητείες και ρήσεις του γέροντα Παΐσιου

Περί του αγύρτη ευαγγελιστή «Ματθαίου» και των «προφητειών» της Παλαιάς Διαθήκης

Κοσμάς ο Αιτωλός - Ο «άγιος» ανθέλληνας και φιλότουρκος σκοταδιστής καλόγερος

Γέροντας Παΐσιος - «Προφητείες» και «ιστολογίες» γι' αγρίους

Το βιβλίο τού «προφήτη» Δανιήλ - Άλλο ένα χτυπητό παράδειγμα ψευδεπιγραφίας και παραμυθολογίας

Η Αποκάλυψη του Ιωάννη - Ένα αρρωστημένο κι αλλόκοτο «προφητικό» κείμενο, ύμνος στην παράνοια, την καταστροφολογία και την αιμοδιψία

Πολλοί χριστοί. Πολλές αιρέσεις Η ιστορία του Ιησού είναι αποτέλεσμα ενός έντονου μεσσιανισμού του πρώτου αιώνα, στον οποίον εμφανίστηκαν πολλοί χριστοί, που θέλουν να αγνοούν και πολλές προσπάθειες να εκπληρωθεί η εμφάνιση του πολυπόθητου μεσσία των Εβραίων, εξ ου και οι πολλές σέκτες και οι διαφορετικές κατανοήσεις αμέσως με το ξεκίνημα του Χριστιανισμού, αλλά και η διαφορετική ιδεολογία που δείχνουν τα πρωτοχριστιανικά κείμενα, η δε ολοκλήρωση της θεϊκής του υπόστασης έγινε τον 4^ο αιώνα με την κατασκευή της Αγίας Τριάδας.

Κριτική στον απόστολο Παύλο

Τί πίστευαν οι πρώτοι χριστιανοί;

Η κατασκευή του «χριστιανικού θεού», κατά τις δύο πρώτες «οικουμενικές» συνόδους

Παυλικός Χριστιανισμός - Ο Χριστός του απόστολου Παύλου

Οι υπάρχουσες πρώιμες πηγές και ο μη πραγματικός Ιησούς Χριστός

Πολλοί μεσσίες, πολλοί χριστοί

Διεθνισμός Η θρησκεία είναι διεθνιστική (οι μονοθεϊσμοί), και η ιστορία της Εκκλησίας, έδειξε πως μπορεί να βοηθήσει και να χρησιμοποιήσει μια πατρίδα ή μία εθνότητα, μόνο στον βαθμό που αυτή επικρατεί εκεί ιδεολογικά και έχει εξουσία και μόνο για δικό της συμφέρον. Αν αυτά διαταραχθούν όπως έγινε στο Ύστερο Βυζάντιο με την στροφή του κράτους για βοήθεια στην Δύση, τότε την πουλάει στον επόμενο δυνατό και βγαίνει κερδισμένη όπως ακριβώς έγινε και να είστε σίγουροι το ίδιο θα γίνει και στο μέλλον όσο έχει μεγάλη εξουσία.

Άγιον Όρος Την προδοσία ουδείς εμίσησε...

Κοσμάς ο Αιτωλός

Η προδοσία των μοναχών της Μονής Βλατάδων και η κατάληψη της Θεσσαλονίκης από τους Τούρκους το 1430

Ο ρόλος της ελληνικής ορθόδοξης Εκκλησίας κατά την Άλωση Μονές Τιμίου Προδρόμου Σερρών και Εσφιγμένου Αγίου Όρους

Αρχαία Ελλάδα Σε σχέση με την αρχαία Ελλάδα, αναπτύχθηκε ένας εξαιρετικός πολιτισμός, η βάση του ευρωπαϊκού πολιτισμού, που στην καταστροφή του συνέτειναν πολλοί οι χριστιανοί, με την αιτιολογία ότι ήταν δαιμονικός και η πραγματική κατανόησή του πολιτισμού αυτού από τους περισσότερους χριστιανούς είναι αδύνατη με τα κριτήρια που έχουν σήμερα, ακόμα και για εμάς είναι δύσκολο.

Ομοφυλοφιλία και παιδεραστία στην αρχαία Ελλάδα

Το αγεφύρωτο χάσμα Ελληνισμού και Χριστιανισμού

Τα επίσημα αναθέματα της Ορθοδοξίας κατά της ελληνικής σκέψης

Ο θεσμός της δουλείας στην αρχαία Ελλάδα

Ανθρωποθυσίες στην αρχαία Ελλάδα και στην Αγία Γραφή

Το παράδοξο του Επίκουρου και η ανεπιτυχής προσπάθεια απάντησης από τους απολογητές

Αρχαιοελληνικές προφητείες Τέλος, δεν υπάρχει με καμία λογική οποιαδήποτε προφητεία των αρχαίων Ελλήνων για τον Ιησού όπως προσπαθούν εντέχνως να περάσουν.

Η απάτη των απολογητών για τις δήθεν αρχαιοελληνικές προφητείες για τον Χριστό

Ο τελευταίος δελφικός «χρησμός» της Πυθίας προς τον Ιουλιανό

Φυσικά υπάρχουν και τα **υπερφυσικά στοιχεία** που αναφέρονται σε αυτά που μπορεί η επιστήμη να μην δέχεται, αλλά θα μπορούσε και να αγνοήσει όπως έκανε μέχρι τώρα. Δυστυχώς όμως, πολλά από τα υπερφυσικά που δέχεται ο χριστιανός και ο κάθε θρήσκος τελικά, άπτονται πλέον βασικών αρχών της επιστήμης και η πίστη σε αυτά απλά διαστρεβλώνει την λογική. Αυτά είναι η δημιουργία του κόσμου και μάλιστα για χάρη του ανθρώπου,

το πλάσιμο του ανθρώπου, η ύπαρξη και δημιουργία της ψυχής, το προπατορικό αμάρτημα, η πτώση, η επιπεδότητα και στερεότητα της Γης, ή συγκεκριμένα συμβάντα όπως το σταμάτημα του Ήλιου και της Σελήνης, το σταμάτημα των νερών σε θάλασσες και ποτάμια, η παρθενογένεση ανδρός, η ανάσταση, το περίφημο “Άγιο Φως” κ.λπ. Τέλος, η Επιστήμη δείχνει πλέον όλο και καθαρότερα πως δεν υπάρχει κάποιος σκοπός ή σχέδιο στην εξέλιξη των όντων και του σύμπαντος.

Οι εκκλησιαστικές απολογητικές κωλοτούμπες επί της επίπεδης, ακίνητης και ηλικίας 7.500 ετών γης

Ιουλιανό και γρηγοριανό ημερολόγιο

Άγιο Φως - Μια ιερή και θαυμαστή απάτη

Θρησκευτικά παράδοξα και βιβλικές απάτες

Η «Εξαήμερος» τού Μεγάλου» Βασιλείου

Ιατρική και Χριστιανισμός

«Σοκ και δέος» (Αρσένιος Μέσκος)

Γιατί η Γη δεν είναι επίπεδη

- Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και με τις θρυλούμενες **ιδιότητες που αποδίδονται στον Θεό...**

Ο χριστιανικός...Θεός, μερικές ιδιότητές του και η...Κόλαση

ή στο θέμα της **ελεύθερης βούλησης**

Στην σκακιέρα του βιβλικού «Θεού»

Χριστιανισμός κι ελεύθερη βούληση

Προσηλυτισμός, νηπιοβαπτισμός και...«ελεύθερη βούληση»

ή την σχέση της θρησκείας με το **σώμα**, την **ψυχή**, την **γυναίκα** και την **δουλεία**

Χριστιανισμός και σώμα

Η ψυχή και τα 21 γραμμάρια του...«βάρους» της - Μύθος ή πραγματικότητα;

Δευτέρα Παρουσία: Η μωρία της νεκραναστάσεως

Χριστιανικοί παραλογισμοί: «Μεγάλο πράγμα η υγεία, αλλά και το καλό που προσφέρει η αρρώστια, η υγεία δεν μπορεί να το δώσει!»

Η γυναίκα στην Αγία Γραφή

Γυναίκα και Εκκλησία - Πώς ο Χριστιανισμός απαξίωσε τη γυναίκα

Η γυναίκα στον Χριστιανισμό και στην Ορθοδοξία

Η γυναίκα στο Κοράνι

Δουλεία και γυναίκα

Η θέση της γυναίκας, στην Αθήνα και στη Σπάρτη

Ιστορία

Ένα ξεχωριστό κομμάτι που εμπλέκεται συχνά στο θέμα είναι η ιστορία της Εκκλησίας και η διάδοση του Ευαγγελίου που όπως λένε, έγινε με “αγάπη” και όλοι οι λαοί υποδέχτηκαν τελικά με χαρά, αν και αρχικά κυνηγούσαν οι “κακοί” πολυθεϊστές τους αγαθούς χριστιανούς και “εξόντωσαν εκατομμύρια” από αυτούς στους καλούμενους **διωγμούς των χριστιανών**.

Αν και μεγαλώσαμε με αυτούς τους μύθους, σήμερα τα στοιχεία είναι πολλά και βαθμηδόν γίνονται περισσότερα, με την γνώση όλων των στοιχείων και παραμέτρων, στην βάση των οποίων αυτή η θρησκεία εξελίχθηκε και αυτά δεν έχουν σχέση με αυτό τον μύθο και το χειρότερο δείχνει την τεράστια υποκρισία και το ψέμα που ενέχει και διαδίδει αυτή η θρησκεία. Οι διωγμοί των χριστιανών ήταν σχετικά λίγοι και έγιναν για συγκεκριμένους λόγους που είχαν να κάνουν με παρανομίες, καταστροφές αρχαίων αγαλμάτων και ναών και τέλος για κάτι που και ο Χριστιανισμός αποδέχθηκε τελικά, την πίστη στην εξουσία του αυτοκράτορα, που τότε επιδεικτικά αρνιόταν.

Χριστιανισμός και διωγμοί

Οι φανταστικοί διωγμοί των χριστιανών «μαρτύρων»

Γιατί έγιναν οι διώξεις των χριστιανών;

Άγιοι καταστροφείς

Η ιστορία επίσης επέδειξε ότι η **επικράτηση και διάδοση** του Χριστιανισμού στις περισσότερες χώρες, έγινε για καθαρά πολιτικούς λόγους από την κορυφή της εξουσίας προς τα κάτω και πως όταν άρχισε να επικρατεί, κυνήγησε και με δόλο και με βία τις άλλες θρησκείες, εκμηδενίζοντας τις (εκτός των Εβραίων, αν και το προσπάθησε και αυτό), αλλά το χειρότερο, δεν δεχόταν καμία άλλη άποψη από αυτή την κυρίαρχη που υπήρχε κάθε φορά και που φασιστικά όλοι έπρεπε υποχρεωτικά να ασπάζονται, κυνηγώντας ανηλεώς πάλι όσους βάφτιζε αιρετικούς, δηλαδή όσους είχαν πολύ ή λίγο διαφορετική άποψη, μέχρι φυσικού αλλά και του ιδεολογικού τους ακόμα εκμηδενισμού, καίγοντας τα βιβλία των αντιπάλων του.

Ορθοδοξία και η άλλη άποψη έως την Άλωση - Ποια είναι ιστορικά η σχέση της Ανατολικής Εκκλησίας με την άλλη άποψη, ιδιαίτερα την φιλοσοφική, θεολογική και επιστημονική μέχρι το 1453
Αγία Όλγα και Άγιος Βλαδίμηρος
Μεσαίωνας στην Ανατολή
Επίσκοπος Γάζας, Πορφύριος - Ο «άγιος» καταστροφείας μνημείων

Σχετικά θέματα είναι επίσης και τα ακόλουθα...

Ελληνικότητα και Βυζάντιο
Ποιο είναι το πρόβλημα με την Εκκλησία...
Η οικονομική αφαίμαξη των ραγιαδών από την Εκκλησία κατά την Τουρκοκρατία
Βυζαντινά χρυσόβουλα και οθωμανικά φερμάνια - Το οθωμανικό κράτος του θεοκρατικού ελληνικού έθνους
Πατρική Διδασκαλία - Ένα αξεπέραστο μνημείο ραγιαδισμού των «εθνομαρτύρων» ιεραρχών της Εκκλησίας
Ο ρόλος της ελληνικής ορθόδοξης Εκκλησίας κατά την Άλωση της Κωνσταντινούπολης
Η ευχαριστήρια επιστολή προς τον Χίτλερ, του επίσκοπου Πατάρων, Μελέτιου
Ησυχαστές Κολλυβάδες και Διαφωτισμός
Άγιον Όρος - Η ιστορία του, το «Άβατον», ο σκοταδισμός, οι δωσίλογοι, τα σκάνδαλα και οι...πειρασμοί
Περί ορθοδόξου και βυζαντινής Ιεράς Εξετάσεως
Απάντηση στην ΟΟΔΕ για το άρθρο «Περί ορθοδόξου και βυζαντινής Ιεράς Εξετάσεως»

Το Διαδίκτυο μάς έχει δώσει τα εργαλεία και την δυνατότητα, όλα αυτά να είναι πλέον αρκετά καλά καταγεγραμμένα και τεκμηριωμένα και ειδικά σε αυτόν το χώρο, έχει γίνει αρκετά καλή προσπάθεια σε αυτόν τον τομέα. Έτσι τα στοιχεία είναι συντριπτικά στο να αναιρεθούν όλες οι ιδεοληψίες των χριστιανών.

Εξέλιξη και Ψυχολογία

Δύο βασικές μορφές της σύγχρονης επιστήμης, έχουν κάνει μεγάλη ζημιά στην θρησκεία· αυτές είναι ο Δαρβίνος με την εξελικτική θεωρία που έδειξε στην πρόοδό της ότι δεν υπάρχει "Σχέδιο", ούτε υπήρξε ποτέ πρώτος άνθρωπος, άρα δεν υπάρχει και η έννοια του "προσώπου" όπως την φαντάζονται, και ο Φρόιντ με την Ψυχανάλυση, που εξήγησε την σημασία του υποσυνείδητου και του

ασυνείδητου στην δράση του ανθρώπου και έδειξε επίσης την ταύτιση της θρησκείας με νεύρωση.

Είναι λογικό, βέβαια, κάποια τέτοια θέματα να επανέρχονται στις συζητήσεις κατά διαστήματα, άλλοτε για να μας πουν ότι η θρησκεία τους δεν επηρεάζεται από αυτά, άλλοτε για να τα καταρρίψουν τελείως όπως νομίζουν και άλλοτε να τα καταρρίψουν μερικώς.

Το Επιχείρημα της απιθανότητας
Ψυχικές καταστάσεις και Εκκλησία
Σχόλια στην «Ψυχολογία του Αθεϊσμού»

Παρ' όλα αυτά, αν δεν έχουν ήδη αποχωρήσει, δεν σημαίνει ότι παραδέχονται την διαλογική τους ήττα και βλέποντας ότι δεν μπορούν σε αυτούς τους τομείς να πουν κάτι πιστευτό και αφού πάρουν τις απαντήσεις τους, ξαφνικά τα αγνοούν όλα αυτά, σαν να μην συνέβησαν ποτέ, σαν να μην ειπώθηκαν και το ρίχνουν σε άλλο ταμπλό στο οποίο αισθάνονται ότι δεν υπάρχει σοβαρός αντίλογος.

Το βίωμα

Είναι προφανές, ότι όταν συνήθως φθάνουν σε αυτό το σημείο, τα λογικά επιχειρήματα δεν τους έχουν βοηθήσει και τα μόνα που έχουν είναι επιχειρήματα προσωπικού βιώματος, για τα οποία συνήθως νομίζουν ότι είναι μοναδικά στην θρησκεία τους και ένα εξαιρετικό όπλο που θα διαλύσει την "πλάνη" μας, αφού με αυτά δεν έχουν να αποδείξουν τίποτα, φθάνει απλά η αναφορά τους και η δήλωση ότι, αν ήμασταν και εμείς ορθόδοξοι θα το βιώναμε.

“Η θρησκεία μας, λένε, (εν προκειμένω η Ορθοδοξία), δεν είναι θρησκεία και δεν έχουν σημασία όλα αυτά”. Αυτό φυσικά είναι μεγάλο ψέμα που τονίζει την υποκρισία τους, αλλά φυσικά δεν το καταλαβαίνουν, απόδειξη ότι ήδη έχουν χύσει πολύ μελάνι και πλέον εκατομμύρια bytes για να μας αποδείξουν ότι ισχύουν όλα αυτά που πλέον τώρα δεν τους ενδιαφέρουν, όχι γιατί άλλαξαν γνώμη αλλά γιατί δεν μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν πλέον, γιατί δεν πείθουν όταν βρουν αντίλογο με στοιχεία. Αυτό που έχει σημασία, λένε, είναι η Ιερά Παράδοση και το ορθόδοξο βίωμα. *“Έλα και εσύ στην Εκκλησία ή σε έναν πνευματικό, άφησε την καρδιά σου ελεύθερη και τότε θα δεις”.*

Φυσικά, εδώ τους διαφεύγει ότι οι περισσότεροι, αν όχι όλοι από εμάς γεννηθήκαμε και ανατραφήκαμε χριστιανικά και μάλιστα ορθόδοξα σαν και αυτούς. Τους διαφεύγει ότι γνωρίζουμε πολύ καλά και τα της πίστης τους και τα του ορθόδοξου βιώματος. Ας τα δούμε λίγο περισσότερο...

Η Ιερά Παράδοση δεν είναι τίποτα άλλο παρά μύθοι κυρίως μέσα από τα απόκρυφα κείμενα ή τα αγιολόγια, που αρχικά δεν ήθελαν να τα θεωρήσουν ως επίσημα και ιερά βιβλία, αλλά κάποια γεγονότα από αυτά τους είναι χρήσιμα, ή τα θεωρούν αυθεντικά όπως τους βίους των αγίων, που φυσικά για ένα σοβαρό ερευνητή είναι αναξιόπιστα, πέρα από το να μας δείξουν το περιβάλλον μέσα στο οποίο δημιουργήθηκαν και που απευθύνονται. Ή τα απόκρυφα που εκεί οι αντιφάσεις κτυπάνε κόκκινο, αλλά έχουν κάποια στοιχεία που τους βοηθούν να ολοκληρώσουν την μυθολογία τους.

Άλλωστε, έχει δειχθεί ότι η αποστολική συνέχεια, όπως λένε, είναι φτιαχτή και έγινε εκ των υστέρων για να αυθεντικοποιήσουν κάποιοι τις επισκοπικές τους έδρες. Τίποτα λοιπόν το χρήσιμο και το ουσιαστικό δεν προσφέρει η παράδοση αυτή και φυσικά κανένα επιχείρημα αληθείας.

Το βίωμα είναι η μυστικιστική εμπειρία ακόμα και η έκσταση που έχει ο κάθε θεϊστής μόνος ή σαν ομάδα και που νομίζει ότι μόνο αυτός ή μόνο στην δική του θρησκεία υπάρχει ή είναι αυθεντική και ότι αυτό το όραμα, όνειρο, ευφορία, σημάδι ή όποιο άλλο βίωμα, οφείλεται αποκλειστικά στο θεό του ή σε κάποιο άγιο του.

Σαν ομάδα, το έχουν στην Εκκλησία ή τραγουδώντας ύμνους όπου αισθάνονται ευφορία, την ευφορία της αγέλης που έχει κάτι κοινό. Εδώ βέβαια τα πρωτεία τα έχουν οι διάφορες προτεσταντικές οργανώσεις κυρίως στην Αμερική, κάποιες από

τις οποίες όλα αυτά τα έχουν αναγάγει σε “επιστήμη”.

Σαν άτομα βιώνουν την εμπειρία τους με την προσευχή και την συνεχή εστίαση στα της πίστης τους, όπου τυχαία, πραγματικά, φανταστικά, ψυχολογικά ή ακόμα και ψυχιατρικά περιστατικά, παίρνουν ξαφνικά αξία και συγκεκριμένη νοηματοδότηση και πιστεύουν ότι είναι απαντήσεις που δίνονται προσωπικά σε αυτούς από έναν θεό ή άγιο ή απαντήσεις στις προσευχές τους.

Δυστυχώς για αυτούς και η ιατρική και η βιολογία και η ψυχολογία, αλλά ακόμα και η πρακτική για όσους έχουν μυαλό, έχουν δείξει ότι τα βιώματα αυτά είναι καθαρά προσωπικά, εξαρτώνται μόνο από τον συγκεκριμένο άνθρωπο ή ομάδα, τροφοδοτούνται δε από το ασυνείδητό του, που είναι επηρεασμένο από τον κοινωνικό του περίγυρο. Όπως έχω ξανατονίσει, αν και τους το υπενθυμίζουμε συνέχεια και αυτοί συνέχεια θέλουν να το αγνοούν, ότι υπάρχουν και άλλες θρησκείες με αντίστοιχα, θαύματα, βιώματα, αγίους κ.λπ. Τίποτα λοιπόν δεν μπορεί να δείξει ότι το βίωμα του κάθε ανθρώπου προέρχεται από κάπου έξω από τον άνθρωπο και τον κοινωνικό του περίγυρο, για αυτό και λέγεται προσωπικό βίωμα. Τα δε βιώματα, ανά σέκτα και θρησκεία είναι παρόμοια, άρα δεν έχουν καμία αυθεντικότητα, καμία καθολική αποδοχή, εκτός αν φασιστικά όλοι αποδεχθούμε την ίδια θρησκευτική ιδεολογία, που και αυτό είναι σχετικό όπως αποδείχθηκε με τις αιρέσεις και πάντα ο κάθε ένας θα διαφοροποιείται λίγο ή πολύ κατά καιρούς από το σύνολο. Το ξεκάθαρο στοιχείο, είναι ότι αν υπήρχε κάτι αληθινό στα βιώματα μίας θρησκείας και μόνο, τότε δεν θα υπήρχαν πολλές θρησκείες και θα υπήρχε μόνο μια, αυτή με το αληθινό βίωμα.

Περί του πνευματικού πατερικού βιώματος
Θρησκεία ή βίωμα;

Στον κατάλογο των δημοσιεύσεων μας, υπάρχουν και **συνολικά έργα** που απαντούν σε πολλά θέματα ταυτόχρονα, όπως:

Άρθρα και μελέτες επί του χριστιανικού φαινομένου
Η ιλαροτραγωδία στην «θεόπνευστη» Αγία Γραφή
«Αγία Γραφή»: Το μεγαλύτερο παραμύθι τού κόσμου
Γιατί απορρίπτουμε τον Χριστιανισμό
Χριστιανική αποβλάκωση
Ο Ιησούς της Ναζαρέτ: Η προσωπικότητά του
Χριστιανοί απολογητές και χριστιανική απολογητική
«Το Σύμβολο της Πίστεως» – Μια συνοπτική παρουσίαση και
σχολιασμός της χριστιανικής κοσμοθεωρίας

Προσωπικές επιθέσεις

Μια αξιοσημείωτη μερίδα απολογητών, αφού διαπιστώσει ότι δεν έχει επιχειρήματα και απάντηση στα βασανιστικά ερωτήματα ή στοιχεία που προβάλλουμε, καταφεύγει σε κτυπήματα “κάτω από την μέση”. Αρχίζει τις προσωπικές επιθέσεις και λόγω της ανωνυμίας του Διαδικτύου και αδυναμίας τους να μας απειλήσουν δια ζώσης, αυτή στοχεύει στον “λάθος” ψυχισμό του άλλου. Έτσι, η χαρακτηριστικότερη είναι ότι όλοι εμείς έχουμε ψυχολογικά προβλήματα από τους γονείς μας ή την παιδική μας ηλικία και που προσπαθούμε να τα λύσουμε με την δράση μας αυτή, ή έχουμε κακές καταβολές από αιρετικούς ή από λάθος εκφράσεις της Ορθοδοξίας που μας έδωσαν κακή εντύπωση για αυτή, ενώ υπάρχει μια άλλη Ορθοδοξία, που είναι τέλεια και αυτοί την γνωρίζουν καλά, ή έστω καλύτερα από εμάς.

Αυτό πέρα από το προσωπικό της επίθεσης το οποίο έχουμε συνηθίσει, δεν μας λέει κάτι άλλο πέρα από την έμμεση παραδοχή τους, για την ευκολία δημιουργίας κριτικής στις ιδεοληψίες και εκ τούτου της αδυναμίας έλλογης απάντησης. Έτσι τους βολεύει να ισχυριστούν ένα ψυχολογικής φύσης πρόβλημα (και ποιός άραγε δεν έχει μερικά;), αλλά δείχνει και την αδυναμία τους στην κατανόηση του τί σημαίνει ορθολογισμός και τί δύναμη έχει.

Η λογική, που είναι αποτέλεσμα νοητικής ή διαλεκτικής εργασίας, δεν έχει ανάγκη από ψυχολογικά προβλήματα για να κριτικάρει κάτι που δεν έχει λογικό έρεισμα. Η έλλειψη, όμως, ερεισμάτων και λογικής των πιστεύω τους δεν τους ανησυχεί και προσπαθούν να αιτιολογήσουν την κριτική με οτιδήποτε απίθανο. Στην ουσία αδυνατούν να διαπιστώσουν την φασιστική τους νοοτροπία, γιατί μόνο ο φασισμός προσπαθεί χωρίς λογικά επιχειρήματα αλλά με συναισθηματικά, να επιβάλλει στους άλλους την θεώρηση του με την πειθώ, την απειλή, ή την θεωρητική πλειοψηφία που έχουν στην κοινωνία μας, ή τέλος την παράδοση και για τους χριστιανούς φίλους μας στην πραγματικότητα είναι τα μόνα βασικά όπλα αντιπαράθεσης στην λογική, όπλα χωρίς λογική.

Η σχέση της Ορθοδοξίας με την λογική και τη γνώση
Ορθοδοξία - Φασισμός - Μοναρχία

Το έσχατο επιχείρημα

Πού καταλήγει μια τέτοια συζήτηση όταν έχουν πληγεί όλα τα ιδεολογικά όπλα ενός θεϊστή και δεν θέλει ή δεν μπορεί να αποδεχτεί ότι κάτι σημαντικό του ξεφεύγει;

Το τελικό ανάχωμα είναι πίστη σε μια ανώτερη δύναμη γενικά. Γνωρίζουν ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί ακόμα και σήμερα να καταρριφθεί απόλυτα.

Μόνο που και εδώ υπάρχει πρόβλημα: Αν υπάρχει ένας νους κατασκευαστής, που όντως κατασκεύασε το σύμπαν και μετά αποχώρησε, ή δεν ασχολείται με αυτό, όντως είναι αδύνατον να καταρριφθεί. Φυσικά σε κανέναν δεν αρέσει ένας τέτοιος θεός.

Αν όχι μόνο το κατασκεύασε, αλλά επενέβαινε ή επεμβαίνει ακόμα σε αυτό, η κάθε πιθανή επέμβαση είναι ελέγξιμη. Αρχίζουν λοιπόν και μιλάνε γενικά για έναν θεό, έναν θεό που μπορεί να μην φαίνεται εξ` αρχής ότι είναι ο Γιαχβέ ή ο Ιησούς, άσχετα αν πάντα αυτόν έχουν στο μυαλό τους, αλλά έναν θεό απρόσωπο ανώνυμο κατασκευαστή του σύμπαντος και εκεί μπλέκουν κάποιες φιλοσοφικές θεωρίες ή την κβαντική μηχανική ή το Big Bang. Φυσικά, τα περισσότερα από τα "επιστημονικά" αυτά επιχειρήματα είναι άσχετα με την πραγματικότητα και σε αυτό φταίει η σύγχρονη επιστήμη, που δεν έχει εκλαϊκεύσει τις γνώσεις της, δεν έχει τονίσει το πόσο πιθανή είναι η κάθε κοσμολογική θεωρία και ο κάθε τσαρλατάνος χρησιμοποιεί την επιστήμη όπως θέλει για να προβάλλει την ιδεοληψία του παρασύροντας και τον κόσμο στο να πιστεύει σε θεωρίες.

Χριστιανισμός και επιστήμη
Ο Θεός και η πραγματικότητα

Εδώ, αν κάποιος θέλει να τελειώσει η συζήτηση, λέει απλά ότι σε αυτό δεν υπάρχει αντίλογος, μόνο που ούτε αυτός έχει αντίλογο για την υποτιθέμενη

ύπαρξη θεού ή θεών, πέρα από την προσωπική του διάθεση και αίσθηση, που αν αναλυθεί και αυτή επειδή πάντα έχει στον μυαλό του όπως είπαμε συγκεκριμένο θεό, θα διαπιστωθεί ότι προέρχεται ξεκάθαρα από τον τρόπο που μεγάλωσε και το περιβάλλον του που του εμπέδωσε την ανάγκη αυτή και μόνο. Άλλωστε σε μια ιδεοληψία, αυτός που πρέπει να φέρει στοιχεία για αυτή είναι αυτός που την έχει, όχι αυτός που την αρνείται. Αλίμονο αν πρέπει εμείς να φέρουμε στοιχεία και αποδείξεις ότι δεν υπάρχουν καλικάντζαροι, νεράιδες ή οτιδήποτε έχει φανταστεί η αστείρευτη ανθρώπινη φαντασία.

Αν φυσικά θέλει να συνεχίσει και να αναλύσει πως φαντάζεται αυτό το ον και τι ιδιότητες του δίνει, τότε θα διαπιστωθεί σύντομα ότι μιλάει για τον συγκεκριμένο θεό του, δηλαδή τον Ιεχωβά ή την παρέα του, πως οι ιδιότητες που του αποδίδει είναι αυθαίρετες και επηρεασμένες από το δόγμα του και ότι τίποτα από όσα ειπώθηκαν νωρίτερα δεν τον έχει ακουμπήσει παρ όλη την αδυναμία του να ανταπαντήσει λογικά.

Πώς κλείνει η συζήτηση

Το 95% εξαφανίζεται στην διάρκεια αυτής της διαδικασίας σε λίγο ή πολύ χρόνο, κάποιιοι προβάλλουν μια δικαιολογία νωρίτερα, πως δεν έχουν καλή πρόσβαση στο Διαδίκτυο, ότι τα μηνύματά τους μπλοκάρονται (αυτό φυσικά δεν έχει να κάνει με τον ιστότοπο αφού η συζήτηση γίνεται στο Disqus και τα κριτήρια μπλοκαρίσματος είναι δεδομένα) και ίσως κάτι άλλο, ώστε να μην φανεί σε αυτούς ή σε όσους διαβάζουν πως κατέθεσαν τα όπλα, αλλά ότι δήθεν υπάρχουν αντικειμενικές δυσκολίες για την εξαφάνισή τους. Μετρημένοι στα δάκτυλα του ενός χεριού είναι αυτοί που έχουν αποχωρήσει ευγενικά και αξιοπρεπώς και το δηλώνουν ακόμα και αν επιμένουν στις θέσεις τους.

Υπάρχουν επίσης και οι τελείως κολλημένοι που με επαναλαμβανόμενες “ευχές”, κατεβατά ή λέγοντας τα ίδια και τα ίδια μερικές φορές και με ένα ή διαφορετικά προφίλ, δείχνοντας παντελή αδυναμία λογικής σκέψης, “σπαμάρουν” τον χώρο, ή ακόμα ξεπερνούν ενίοτε τα όρια ευπρέπειας, μέχρι να αποφασίσει ο υπεύθυνος να τους κόψει οριστικά και φυσικά για να λένε μετά στα sites τους ότι οι “άθεοι” δεν ακούνε καμία άλλη γνώμη.

Ευτυχώς στον χώρο αυτό υπάρχουν καταγεγραμμένες συνομιλίες, από τότε που ξεκίνησε και η εξέλιξή τους είναι προφανής για να βγάλει ένας έλλογος άνθρωπος

τα συμπεράσματά του στο αν δεχόμαστε και συζητάμε την διαφορετική γνώμη και πως.

Διαλύει τελικά ο Λόγος την πλάνη;

Ο Λόγος επιβάλλεται στην πλάνη, αυτό είναι προφανές. Το απέδειξε η πνευματική ιστορία της ανθρωπότητας, το απέδειξε η αναγέννηση των Ιώνων φιλοσόφων και η Αναγέννηση στην Ευρώπη τον 15^ο αιώνα, το πρόβλημα είναι πως δεν την διαλύει αυτόματα. Τέτοιες συνειδησιακές αλλαγές στον άνθρωπο δεν γίνονται από την μια μέρα στην άλλη, θέλουν βάθος χρόνου και μάλιστα σε επίπεδο κοινωνίας αρκετές γενιές.

Ο άνθρωπος είναι έλλογο ον και θέλει δεν θέλει το λογικό του, ο νους του, δουλεύει σε κάποιον βαθμό, άσχετα αν οι θρησκείες προσπαθούν στον τομέα αυτό να τον αποκοιμήσουν, να τον διαστρεβλώσουν. Αυτό το βλέπουμε ήδη από κάποιους που έχουν αλλάξει άποψη, πολύ ή λίγο.

Όταν όμως τα στοιχεία είναι συντριπτικά κατά της άποψής σου, κάτι πρέπει να κάνεις.

Τί γίνεται συνήθως και η διαδικασία αλλαγής αργεί και αυτό γίνεται τόσο σε προσωπικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο θρησκείας; Το φαινόμενο της **γνωστικής ασυμφωνίας** ή η ψυχολογία της αυταπάτης είναι αυτό που δρα και αντιστέκεται στον Λόγο. Εν ολίγοις όταν πιστεύεις ακράδαντα μια θεώρηση ή μία ιδεοληψία, ακόμα και να σου έρθουν ατράνταχτα επιχειρήματα ότι η θεώρησή σου είναι λάθος, δεν το δέχεσαι και αν δεν μπορείς τα στοιχεία να τα ανατρέψεις κάτι που φυσικά το προσπαθείς αρχικά, διαμορφώνεις την θεώρησή σου με τέτοιο τρόπο, ώστε να φαίνεται πως συμβαδίζει τελικά με τα στοιχεία και δεν είναι λάθος όπως νομίζουν οι άλλοι. Εδώ το βασικό μέσο είναι η νέα Ερμηνεία των παλαιών ιδεοληψιών.

Αυτό συμβαίνει συνέχεια όσο η Επιστήμη βγάζει στοιχεία που δείχνουν χονδρά λάθη στην Αγία Γραφή. Αυτό συμβαίνει τώρα για παράδειγμα, στην θεώρηση της Εκκλησίας και της Ορθοδοξίας ειδικά, με το θέμα της “Εξέλιξης των ειδών”. Ήδη έχουν εμφανιστεί αρκετοί ταγοί τους και στο μέλλον θα είναι περισσότεροι, που ξεχνάνε τον πόλεμο που έκαναν στην επιστήμη για το θέμα αυτό και λένε ότι η “ιστορία” τους είναι συμβατή με την Εξέλιξη. Για παράδειγμα ο Αδάμ λένε, δεν

ήταν ο πρώτος άνθρωπος, διαστρεβλώνοντας ακόμα και τις γραφές τους (καλά αυτό δεν ήταν πρόβλημα, το γνωρίζαμε), αλλά ο πρώτος που απέκτησε την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος! Μάλιστα χρησιμοποιούν μια νέα ερμηνεία, γιατί στα Εβραϊκά “αδάμ”, εκτός από “χωμάτινος” σημαίνει επιπλέον και “άνδρας” ή και “άνθρωπος” για να πουν ότι μιλάει για το ανθρώπινο είδος γενικά, ξεχνώντας την συνέχεια της Γενέσεως και την συγκεκριμένη ιστορία του συγκεκριμένου Αδάμ και των συγκεκριμένων επίσης απόγονων του.

Ένα κλασικό παράδειγμα γνωστικής ασυμφωνίας είναι η περίπτωση του αρχέγονου Χριστιανισμού (Οι αποτυχημένες προφητείες του Ιησού των Ευαγγελίων), αλλά ακόμα πιο ξεκάθαρη των χιλιαστών. Έχουν βγάλει δεκάδες προφητείες για την 2^α Παρουσία και την καταστροφή του κόσμου και οι ημερομηνίες έχουν παρέλθει, αλλά η ίδιοι δεν χάνουν την πίστη τους αφού βρίσκουν απίθανες δικαιολογίες ή οποίες προφανώς πείθουν τους ίδιους και τα πρόβατα. Μια ξεκάθαρη τέτοια περίπτωση φέτος μάλιστα ήταν ο γνωστός παλαιότερα “μαϊντανός” τηλεοπτικών παραθύρων Μάξιμος που μέσα από λογικοφανείς από τις Γραφές μετρήσεις, περίμενε την 2^α Παρουσία εφέτος το Πάσχα. Στην δικαιολογία του φυσικά δεν παραδέχτηκε κανένα λάθος, αλλά πως το συμβάν ανεβλήθη άνωθεν από τον φιλεύσπλαχνο Θεό, για να...μας δοθεί μια ακόμα ευκαιρία και φυσικά για να...μετανοήσουμε!

Άλλο παράδειγμα είναι, κάποιιοι που βλέποντας τα προβλήματα με τις ασυμφωνίες των ιερών κειμένων τους, επιλέγουν από αυτά οτιδήποτε θεωρούν σωστό και τα άλλα αυθαίρετα τα διαγράφουν, σαν να μην τους αφορούν, κάποιιοι μάλιστα φθάνουν στο να καταγγέλλουν προσμίξεις ψεύδους σε ό,τι δεν τους βολεύει.

Το βασικό πρόβλημα του πιστού

Το να αλλάξεις ξαφνικά κοσμοθεωρία δεν είναι εύκολο και φυσικά δεν μιλάω για αυτούς που ζουν και τρέφονται από την Εκκλησία (δηλαδή τελικά από εμάς), αλλά για τους υπόλοιπους. Αυτό μάλλον πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους μας. Όταν αποδομείται λογικά ό,τι έχει κτίσει μέσα του ο άλλος, το πρώτο πράγμα που θα κάνει είναι να έρθει σε αντίδραση, γιατί είναι προφανές πως όλη του η ύπαρξη επηρεάζεται από αυτό. Ειδικά όσοι ανήκουν σε ολιγομελείς σέκτες, αλλά ακόμα και σε πολυπληθείς, ή και κανονικοί ορθόδοξοι, που όλη τους η οικογένεια, όλος ο περίγυρος και όλο το περιβάλλον είναι το συγκεκριμένο θεϊστικό, η όποια πιθανή αλλαγή του θα τον θέσει εκτός όλου του περιγύρου του. Στην ουσία πρέπει να

αλλάξει όλη η ζωή του και αυτό δεν είναι εύκολο, θέλει γερά κότσια.

Άλλο ένα θέμα είναι η Παράδοση. Η Παράδοση έχει πολύ αργή εξέλιξη αν δεν επιβληθεί δια της βίας (όπως επιβλήθηκε κατά κανόνα ο Χριστιανισμός ή το Ισλάμ) και δημιουργεί νοητικά δεσμά με τα μέλη κάθε κοινωνίας. Η διάσπαση ή υπέρβαση τέτοιων δεσμών είναι δύσκολη, γιατί οι δεσμοί αυτοί είναι ένα χαρακτηριστικό στοιχείο της ταυτότητας του κάθε ενός μέλους στην κάθε κοινωνία με κοινές παραδόσεις και η λογική κριτική της αντιμετωπίζει αυτόματα εχθρική στάση και ο φορέας τέτοιας κριτικής χαρακτηρίζεται άμεσα "αντεθνικός" ή "εχθρός της κοινωνίας".

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι το κολλημένο μυαλό βρίσκει δυνατές και λογικοφανείς μεθόδους και έντονα ψυχολογικά ερείσματα για να αντιδράσει στον Λόγο και αυτό έχει και τα θετικά του και τα αρνητικά του.

Το αρνητικό είναι πως η πλειοψηφία των φανατικά πιστών (ένα 10-30% της κοινωνίας μας) θα παραμείνουν απόλυτα πιστοί μέχρι να πεθάνουν και η ελπίδα "για αυτούς" θα έρθει από την επόμενη τους γενιά που θα τους διαδεχθεί που ελπίζουμε να έχει περισσότερο νου και διευρυμένη γνώση. Εδώ κολλάει και η λύσσα της Εκκλησίας και των θρησκευτικών οργανώσεων για να ελέγχουν τα σχολεία, τα βιβλία, το πρόγραμμα σπουδών των μαθητών και την αντίδρασή τους σε ότι λέμε επίσης κατά του νηπιοβαπτισμού.

Το θετικό ίσως είναι πως η θρησκεία συνολικά μεταλλάσσεται και κάπως εξελίσσεται. Είναι φυσικά υποκριτικό για αυτήν, αλλά δεν είναι η πρώτη φορά. Από τότε που εμφανίστηκε η θρησκεία πάντα εξελίσσεται με έντονο χαμαιλεοντισμό και ευτυχώς δεν έχει σχέση σε κοινωνικό τουλάχιστον επίπεδο, με το πως ήταν πριν από 100, ακόμα περισσότερο πριν 1.000 χρόνια στον Μεσαίωνα, ακόμα περισσότερο με τον τέταρτο αιώνα που εφευρέθηκε η ιδεοληψία για την Αγία Τριάδα και καμιά σχέση φυσικά με το πως ξεκίνησε τον πρώτο και δεύτερο αιώνα. Φυσικά όπως και να εξελιχθεί δεν θα παύει να στηρίζεται σε πήλινα πόδια, δηλαδή τις δεδομένες αντιφατικές και παραχαραγμένες γραφές της και την συγκεκριμένη ιστορία της και πάντα θα οδηγεί την κοινωνία που ελέγχει στην Συντήρηση.

Ας επανέλθουμε όμως στον απλό χριστιανό και στο σημαντικότερο πρόβλημα για να αποδεχθεί την αλήθεια. Το βασικό πρόβλημα δεν είναι τόσο θέμα έλλειψης λογικής αλλά ψυχολογικό. Υπάρχει τόσο έντονη η πίστη, ή διάθεση για πίστη σε μια ελπίδα, σε κάτι που μπορεί ίσως να τον βοηθήσει όπως νομίζει στις δυσκολίες,

που κάνει την λογική του να περιορίζεται στο συγκεκριμένο θέμα.

Η κατανόηση της αλήθειας είναι δύσκολη, γιατί η ίδια η αλήθεια είναι σκληρή και ενίοτε “απάνθρωπη” για τον άνθρωπο. Ο θάνατος πάντα караδοκεί και είναι απόλυτα σίγουρο ότι θα έρθει. Το ίδιο και η φθίση των γηρατειών, το ίδιο και οι ασθένειες αλλά και τα προβλήματα στις ανθρώπινες σχέσεις που συχνά δείχνουν τα δυσκολότερα από όλα. Η τύχη (καλή η κακή) επίσης παίζει και αυτή έναν σπουδαίο ρόλο. Όλα αυτά δείχνουν ένα βάρος ανέλεγκτο και δυσθεώρητο που αντιμετωπίζουν όλοι. Γιατί η ζωή μας η ίδια είναι τραγική -τραγικότατη- και η αντιμετώπιση της τραγικότητας της αυτής, δεν είναι εύκολη, αν δεν στηρίζεσαι σε κάτι που θεωρείς εσύ απόλυτα σταθερό και σωστό και που πιστεύεις ότι μπορεί να σε βοηθήσει. Η θρησκεία δίνει εύκολες απαντήσεις σε όλα αυτά τα προβλήματα και έτσι ο πιστός έχει την αίσθηση μιας σιγουριάς, που ενισχύεται από την περιρρέουσα κοινωνία που πριμοδοτεί και επιτείνει την ασφάλεια στον άνθρωπο μέσα στο πλαίσιο αυτό, που συχνά είναι και ένα “ασφαλές” πλαίσιο Παράδοσης.

Να σημειώσω εδώ, πως παρόμοια κατηγορία και σε αντίστοιχα στηρίγματα είναι οι άνθρωποι που είναι κολλημένοι πολιτικά με κάποιο κόμμα ή πολιτική ιδεολογία. Μια ιδεολογία εδράζεται συνήθως στην ελπίδα των ανθρώπων για μια καλύτερη (ίσως και τέλεια) πολιτική λύση ή κοινωνία ή μέλλον. Η ανατροπή μιας τέτοιας ιδεολογίας δεν είναι εύκολη, γιατί ο φανατικός της, έχει κτίσει όλη την ζωή του και το συναισθηματικό του αποκούμπι σε αυτή και κάθε λογική αντίκρουση χτυπάει σε τοίχο. Πάρτε τα σταθερά ποσοστά γύρω στα οποία κινούνται διαχρονικά τα ιδεοληπτικά κόμματα (σχεδόν όλα είναι, αλλά πάρτε τα πιο ακραία), για να δείτε πόσο πολύ η έντονη ιδεοληψία επηρεάζει την ελληνική κοινωνία. Για τον λόγο αυτό και τα ακραία και ριζοσπαστικά κόμματα ή τις αντίστοιχες θέσεις, θα πρέπει να τα βλέπουμε σαν θρησκείες.

Ας επανέλθουμε πάλι στους πιστούς των θρησκειών. Ο πιστός για να αποδεχτεί την αλήθεια, θα πρέπει οπωσδήποτε να έχει ένα επαρκές νοητικό και μία διάκριση που να μπορεί να κατανοεί τί είναι πραγματικά αλήθεια και τί ψέμα, με βάση τα στοιχεία που υπάρχουν, αλλά δεν φθάνει μόνο αυτό, πρέπει αρχικά να θέλει να μάθει την αλήθεια αλλά και κάπου να στηριχθεί ψυχικά και συναισθηματικά, γιατί έτσι έχει συνηθίσει και η αλλαγή σε κάτι νέο και χωρίς ορατό ή φανταστικό στήριγμα, είναι δύσκολη. Συνήθως οι πλέον κινητικοί πιστοί είναι και αυτοί που ψάχνουν και θέλουν να μάθουν γιατί είναι οι μόνοι που πραγματικά αναζητούν την αλήθεια και οι δομές και προτάσεις των θρησκειών δεν τους ικανοποιούν και ψάχνουν κάτι πειστικότερο αλλάζοντάς τες. Άλλη μια κατηγορία ανθρώπων που

επιτρέπουν στο λογικό τους να δουλέψει, είναι σε αυτούς που έχει αποδειχθεί ξεκάθαρα στην πράξη, η αδυναμία της θρησκείας να λύσει συγκεκριμένα προβλήματα με ελπίδες και πίστη, δηλαδή αυτούς που το γνωστό “βίωμα”, απέτυχε ξεκάθαρα, παρά τις θολές θεωρήσεις για αυτό.

Δυστυχώς για εμάς τους επικριτές των θρησκειών, δεν υπάρχει κάποιο εύκολο και πιασάρικο στον κόσμο αποκούμπι για να προβάλουμε στους άλλους, πέρα αυτό που έχουμε και εμείς, δηλαδή την ίδια την γνώση, την λογική, την επιστήμη και την πίστη στην εξέλιξη και πρόοδο (κάτι που έχει δουλέψει στην ανθρωπότητα αποδεδειγμένα όπως είδαμε τουλάχιστον δύο φορές) με την ελπίδα για το θετικό μέλλον της κοινωνίας μας αν ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο και δεν παρασυρθεί από την βολή της αδράνειας και των εύκολων/έτοιμων και ανέξοδων απαντήσεων. Αυτό, είναι μεγάλη εσωτερική ευθύνη που δεν μπορεί να αναλάβει ο κάθε ένας. Το μεγάλο πλήθος έχει ακόμα την ανάγκη από έναν συγκεκριμένο ηγέτη ή και αφηρημένο επουράνιο πατερούλη -δεν έχει σημασία που αυτός είναι φανταστικός- για να μπορεί να ακουμπάει σε αυτόν, να τον κρατάει ήσυχο και ασφαλή, να αισθάνεται ότι έχει ένα σταθερό και εξασφαλισμένο μέλλον, έστω και μετά τον θάνατο όπως νομίζει. Αυτό φυσικά είναι ανωριμότητα και μόνο έτσι μπορούμε να το βλέπουμε και να το κατανοούμε. Όσοι μεγάλωσαν παιδιά, ξέρουν ότι το “απογαλάκτισμα” των παιδιών από τον πατερούλη και την μανούλα, θέλει, αρχικά ενδιαφέρον, πολύ χρόνο, γνώση, συνειδητότητα, συγκεκριμένη σταθερή θέση και υπομονή.

Η μόνη λοιπόν δυνατότητα επούλωσης ενός τέτοιου τραύματος χωρίς την φανταστική αυτή βοήθεια ενός υπερβατικού και ιδεατού “μπαμπά”, είναι η παιδεία, η διαρκής έρευνα, η γνώση, η διάκριση, η φιλοσοφία, και το κυριότερο **η συνειδητή ανάληψη των ευθυνών μας και του εαυτού μας** και δυστυχώς, όλα αυτά είναι επίπονα, δύσκολα και δυστυχώς, όπως αποδεικνύεται στην πράξη, δεν είναι για πολλούς.

Οι περισσότεροι θέλουν εύκολες απαντήσεις που να χαϊδεύουν τα αυτιά και το συναίσθημα, ακόμα και αν υποπτεύονται ψέμα. Το έχει δείξει αυτό ο τρόπος που ο μέσος Έλληνας ψηφίζει. Θέλουν την ευθύνη να την αναλάβει ένας μακρινός θεός, ένας ενδιαμέσος έστω μεσσίας ή αντιπρόσωπος. Δεν θέλει να μπλέκεται στα δύσκολα και σ` αυτά που απαιτούν κόπο και αποδείχθηκε πως ο νοητικός κόπος που απαιτεί πνευματική συμμετοχή ή ιδιαίτερη ασχολία, είναι και ο πλέον απεχθής. Οι περισσότεροι είναι συντηρητικοί και λατρεύουν την Παράδοση ακόμα και αν στην πράξη δεν την ακολουθούν. Προτιμούν την ασφάλεια της συνήθειας και τις

εύκολες τετριμμένες απαντήσεις από τις δύσκολες ερωτήσεις, οι οποίες είναι και αυτές που θα βάλουν το μυαλό τους να δουλέψει και να ασχοληθούν ενεργά με την ενημέρωσή τους, με την γνώση της αλήθειας.

Συνέπειες

Κάποιος μπορεί να πει ότι δεν είναι κακό κάποιος να θέλει να παραμένει ανώριμος. Η σκληρή αλήθεια είναι διαφορετική. Τα προβλήματα από μια στρεβλή πίστη είναι τόσο προσωπικά όσο και κοινωνικά και εδώ θα τα παρουσιάσω εν συντομία, μολονότι δεν αναφέρονται όλα σε όλους, αλλά είναι δυστυχώς γνωστά. Αυτά, αν και δεν είναι απόλυτα και δεν αναφέρονται όλα σε όλους τους πιστούς, είναι όμως ο κανόνας και δυστυχώς επηρεάζουν εκτός από τον πιστό και την οικογένεια και κυρίως τα παιδιά του.

Ένα πρόβλημα είναι η **οπισθοδρομικότητα** και η αδυναμία παρακολούθησης και κατανόησης της κοινωνίας. Ένα παράδειγμα είναι τα παιδιά που μεγαλώνουν σε ένα υπερβολικά θρησκό περιβάλλον και ή καταλήγουν στα μοναστήρια, αντιμετωπίζοντας τους “δαίμονες” της εφηβείας που δεν είχαν με τραγικό αποτέλεσμα, ή έχουν μεγάλη δυσκολία να αναπτύξουν σωστή σχέση και ένα καλό γάμο.

Έχει **κακή σχέση με την Επιστήμη** και κάθε τι νεοτερικό. Δεν είναι τυχαίο που την μεγαλύτερη άγνοια και δυσανεξία με την επιστήμη την έχουν οι φανατικά θρησκοί.

Αδυναμία αυτογνωσίας. Όταν η ζωή του ανθρώπου εξαρτάται από τις διαθέσεις ή επιταγές ενός παντοδύναμου όντος, δεν λύνει τα προβλήματα του με τον εαυτό του. Η λύση όπως φαντάζεται είναι η κατατρόπωση των “δαιμόνων” και η καταστολή των συναισθημάτων.

Άλλο ένα θέμα είναι ένα **περιορισμένο πνεύμα** σε οτιδήποτε αφού όλα άπτονται της θρησκείας του, ένα παράδειγμα είναι η διατροφή του (δέστε νηστεία και διατροφή).

Άλλο θέμα είναι η **αγάπη**. Δυστυχώς -και το έχουμε δει πολλές φορές-, αν και μιλάνε συνέχεια για αυτή, κάποιος που κρίνει ως αμαρτωλούς τους άλλους, δεν μπορεί εύκολα να αναπτύξει πραγματική συμπάθεια και κατανόηση για αυτούς και κυρίως στο οποιοδήποτε διαφορετικό και ασυνήθιστο εμφανίζονται.

Η συνήθεια από μικρό παιδί να πιστεύει σε κάτι παράλογο, οδηγεί με ευκολία στην

ευπιστία σε κάθε **παραλογία** που ταιριάζει με τα πιστεύω του σε κάθε θέμα. Ένα καλό παράδειγμα είναι η ροπή στην συνωμοσιολογία ή στην θαυματολατρεία και στην ευπιστία σε κάθε μορφής αγύρτες, ή το εύκολο θύμα πολιτικών τσαρλατάνων.

Η δημιουργία και η πίστη σε **προκαταλήψεις**, απλά διαβάστε τα διάφορα φόρουμ για “μανούλες” στο Διαδίκτυο.

Είναι επιρρεπής στην **υποκρισία**. Χρεώνουν όλα τα καλά στον Θεό και τα αρνητικά στον άνθρωπο. Μιλάνε για αγάπη και απαιτούν από τους υπόλοιπους να πληρώνουν και να δίνουν προνόμια στους ταγούς τους και άλλα πολλά.

Αποδοχή θρησκευτικών ακροτήτων. Όλες οι καταστροφές έγιναν και γίνονται μεν από φανατικούς, αλλά έχουν την σιωπηρή αποδοχή των υπολοίπων και για αυτό κανείς τους δεν εναντιώνεται σε αυτές, ακόμα και αν λεκτικά διαχωρίζουν την θέση τους.

Το χειρότερο όλων όμως είναι, **η μόνιμη τάση να θέλουν να φέρουν όλη την κοινωνία στα μέτρα τους**. Και εδώ έρχεται η δράση και η ιστορία της Εκκλησίας και το τι έχει κάνει και συνεχίζει να κάνει για να κρατήσει την κοινωνία πίσω και να διατηρήσει την εξουσία της.

Η απεξάρτηση του πλήθους από τις “ουσίες” όπως έχει αποδειχθεί, τις χημικές αλλά και τις πνευματικές στην προκειμένη περίπτωση, είναι δύσκολη και επίπονη και λίγοι καταφέρνουν να μείνουν καθαροί. Η ανθρωπότητα και δυστυχώς ακόμα χειρότερα η κοινωνία μας, θα αργήσει να απεμπλακεί από ιδεοληψίες και κάθε είδους ναρκωτικά, με ό,τι κακό συνεπάγεται για την πορεία της εξέλιξής της.

Επίλογος

Το πρόβλημα για αυτούς σχετικά με εμάς, είναι πως δεν μπορούμε πλέον να σταματήσουμε να λέμε, να προβάλλουμε και να δείχνουμε την αλήθεια, από την στιγμή που υπάρχουν όλες αυτές οι αποδείξεις και να αιτούμε από τον νου τους να ξυπνήσει και επιτέλους να ενηλικιωθούν. Είναι η ευθύνη μας στις επόμενες γενιές, να είναι πνευματικά και διανοητικά πιο ελεύθερες και ώριμες στην αντιμετώπιση των ευθυνών τους, χωρίς να στηρίζονται σε σαθρές αξίες ή φανταστικά και λάθος σύμβολα. Είναι ευθύνη μας να τους προτείνουμε να ερευνούν και να κριτικάρουν εποικοδομητικά, να ελέγχουν την κάθε ιδεοληψία και να ζουν σε μια καθαρότερη

και αληθινότερη πνευματικά, μια πιο ελεύθερη κοινωνία.

Ακολουθεί ένα βίντεο διάρκειας 9:57' για να ευθυμήσουμε...

[Διάλογος με χριστιανούς - Christianity Debate](#)

<https://youtu.be/r6JDAqdfYmA>

Ένα διάρκειας 3:44'...

[Αν οι άθεοι μιλούσαν σαν τους χριστιανούς...](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=anUqMrFr8U0>

Και ένα διάρκειας 2:50'...

[Ο Ricky Gervais εξηγεί γιατί υπάρχει η θρησκεία](#)

<https://youtu.be/4YyrqMzx1-k>

Φιλίστωρ